

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδουμένη κατὰ Πα. ασκευήν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δρχμῶν 16.
Προπληρωτέα καθ' εξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδοποιήσεις, καὶ ἀγγελίαι καθ' ἀποκοπήν.

Ἐπὶ τοῦ νέου στρατοῦ.

Οἱ παρακολουθοῦντες μετὰ προσοχῆς παρ' ἡμῖν τὴν βαίνουσαν ἡμέρην πρὸς τὰ πρόσω στρατιωτικὴν σύνταξιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, δὲν ἀπελπίζονται περὶ τῶν ἀγαθῶν ἐμφύτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων. Πρέπει νὰ μωπῆ τις εἰς μέγαν βαθμὸν, ἢ νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς ἀδιαλλάκτους ἀντιπολιτευομένους, ἵνα μὴ διακρίνῃ, ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν βεβαίως ἀτελειῶν τῆς ἡμετέρας στρατιωτικῆς συντάξεως, πολλὰς πολυτίμους ιδιότητας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ μὴ ὀμολογήσῃ ὅτι ἡ πολιτικὴ διαφθορά, ἧς ἔρμαιον διατελεῖ πρὸ χρόνων, δὲν ἴσχυσε ν' ἀπαλείψῃ ἀπὸ τῆς ψυχῆς του, τὰς εὐγενεστέρους αὐτοῦ τάσεις καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ γένους του.

Ἡ τόσον ἀδυσωπήτως καταδικαζομένη ὑπὸ τῶν ἄγαν πατριωτῶν μαχιμοποίησις τοῦ τόπου, ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ στιγμῇ, δύναται νὰ ἐμποιήσῃ πολλὰς χρυστὰς ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τοὺς ἀπροκαταλήπτους παταγῆτας καὶ τοὺς μὴ βλεπόντας τὰ πράγματα διακρίνει τὸν ἀλλόθεν τοῦ πατριωτικοῦ πείσματος καὶ τῆς μακροβίου φιλαρχίας.

Τὸ πρῶτον ἤδη ζητεῖται παρ' ἡμῖν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ γενικῆς στρατολογίας νόμου καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἐφαρμογῇ ὁ Ἑλληνας λαὸς δεύεται ἀνώτερος τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς ἧς εὐτυχε καὶ ἀπηλλαγμένος τῶν ἔξεων δι' ὧν ἐπαυδαγωγῆθη ἀπὸ τῆς νεότητός του. Οἱ νέοι συμπολιταὶ ἡμῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος προσέρχονται ἀθρόοι καὶ αὐθόρμητοι ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ προσηλοῦνται εἰς τὸν ἀθήν αὐτοῖς νέον βίον μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐέλπιδος. Καὶ ἐν τούτοις εἶχον γνωρίσει ἐκ παιδῶν μόνον πῶς διαφεύγονται παρ' ἡμῖν αἱ ἔνομοι ὑποχρεώσεις καὶ τίνι τρόπῳ παρεκκλίνεται ἡ εὐθύνη ἐπὶ παραβάσει τοῦ καθήκοντος.

Πρῶτον ἤδη ὁ νόμος τῆς ἀπογραφῆς ἀποβάλλει τὰς διακρίσεις τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ πρῶτοι προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ οἱ τέως προνομιοῦχοι, οἱ υἱοὶ τῶν διακρινομένων ἐπιπλοῦτω καὶ γένει οἰκογενειῶν καὶ οὐδαμῶς ἐξαιστάνται ἐπὶ τῇ διανομῇ τοῦ φόρου τοῦ αἵματος ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀπλουστέρων. Καὶ ἐν τούτοις μισθὰ τῶν προτέρων νόμων διατάξεις καὶ ἡ συνεχῆς πονηρία τῆς μικροπολιτικῆς εἶχον ἐθίσει αὐτοὺς νὰ θεωρῶσι τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀποκλειστικὸν κληρὸν τοῦ ἀγροικοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ παρίου τῆς εὐνομίας.

Τὸ πρῶτον ἤδη εἰς τὰς κακουχίας καὶ τὴν τραχείαν δίαιταν τοῦ στρατιωτικοῦ βίου ὑποβάλλονται πολλοὶ ἐν μαλακῷ βίῳ ἀνδρωθέντες, κακῶς δ' ἀνατραφέντες καὶ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τῷ σχολείῳ καὶ οὐδὲν ἐν τούτοις ἠκούσθη ἔντονον παράπονον καὶ οὐδεμίαν ἐξεδηλώθη πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀήθους τούτου βίου διάθεσις. Οἱ ἀναστρεφόμενοι καθ' ἐκάστην μετὰ τῶν νέων ἡμῶν στρατιωτῶν, γνωρίζουσι πῶς οὗτοι ἀγωνίζονται νὰ προσεικειθῶσι τὴν τραχεῖαν στρατιωτικὴν δίαιταν καὶ νὰ συνειθίσωσι νὰ παρωρῶσι τὰς ἀτελείας τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, οἰκτεροῦσι δὲ τὴν ὑποκρισίαν τῶν πατριωτῶν ἐκείνων οἵτινες δάκρυα φώκης χύνουσιν

ἐπὶ ταῖς κακουχίας τῶν ὑπὸ τὰς σημαίας ἀνδρῶν καὶ ταῖς στερήσεις. Τὸ μεγαλύτερον ἀδίκημα ὑπερ οἱ νέοι ἡμῶν στρατιωτῶται ὑφίστανται ἐν τῷ νέῳ αὐτῶν σταδίῳ, ἐστὶν ἀναμφιβόλως ἡ περὶ αὐτῶν κακὴ κρίσις τῶν ἀναλαβόντων τὴν προστασίαν αὐτῶν, ἧτις ἀρνείται τὴν φιλοτιμίαν τῶν καὶ παραγνωρίζει τὰ αἰσθημάτά των.

Τὴν ἀξίαν τῶν ἀρετῶν τούτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπερτιμῶσιν αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς λειτουργεῖ ὁ νέος νόμος, ὅστις καὶ ἐσπευσμένως ἐφηρμόσθη καὶ δεινῶς ἐσυκοφαντήθη καὶ πολλαχῶς διεστῆθη ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους· οὐδὲ μειοῦσι τὸ παράπαν τὴν ἀξίαν τῶν ἀρετῶν ἐκείνων μεμονωμένα τινὰ περιστατικὰ ἐναντία, διότι ἂν καὶ ταῦτα ἀνακριθῶσιν εὐσυνειδήτως δὲν θὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἄν ὀλίγοι ἐκ τῶν νέων φυγοστρατοῦσιν, ἀνήκουσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπλουστέρων οἵτινες οὐ μόνον δὲν διεφωτίσθησαν περὶ τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν παρ' οὐδένο, ἀλλὰ καὶ παρεπλανήθησαν ὑπὸ δολίων ἐπαγγελιῶν ἂν ὀλίγοι μεταξὺ τῶν πολλῶν παραπονοῦνται ἐπὶ ταῖς κακουχίαις τοῦ στρατιωτικοῦ βίου, εἰσὶν ὀλίγοι πεφουσιμένοι νεόπλοτοι, θέλοντες νὰ ἐπιδείξωσι διὰ τῶν παρατόνων των τὸ ἀβροδίαιτον αὐτῶν ἐνὸς δῆθεν ἀνετάρφου καὶ δὲ οὐ ἀνδειχθῶσιν ἀνώτεροι τοῦ δήλου· ἡ ἡμιμαθὴς τινος οἵτινες διὰ τῶν ἐπιτηδείων τῶν ἐπιδεικνύουσι τὴν ἑαυτῶν σοφίαν. Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι ἐν οὐδεμίᾳ ποτὲ ἔλλειψαν κοινωνία, ὡς οἱ τρίζοντες τροχοὶ ἐκ μηχανῆς τινος, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν εἶναι οἱ καλλίτεροι. Ἄν τέλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐνεφορήθη ἀκόμη ὑπὸ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ἐνθουσιασμοῦ, ὅστις ἐμπνέει τὰς μεγάλας ἐθελουσίας εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς πληρώσεως τῶν ἱερωτέρων πόθων φυλῆς τινός, ταῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν νοσηρὰν ἀτμοσφαιραν ἐν ἣ διαρκῶς ἀναπνέει καὶ κινεῖται καὶ ἧτις ἐκπέμπεται ἐκ τοῦ χερωνείου ἀντροῦ τῆς πολιτικῆς ἀντιδράσεως. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς ὑπὸ πῶϊον ναμάτων ποτιζέται τὸ ἔθνος σήμερον, ὅπῃ εἶχεν ἀνάγκη καὶ φωτὸς καὶ ἐνθουσιασμοῦ; Τί διδάσκειται καθ' ἐκάστην ὑπὸ τῶν ἐν δικθεσιμότητι πολιτευτῶν αὐτοῦ; τί παρὰ τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὀργάνων αὐτῶν; Ὅσα ἤθελον ὑπαγορεύσει οἱ ἔχθροὶ τῆς Ἑλλάδος!

Ἄλλ' ἂς ἐπαναπαυθῶμεν ἐπὶ μικρὸν σήμερον ἐπὶ τοῦ πορίσματος τῶν ἐκ τῆς μαχιμοποίησεως τοῦ ἔθνους παρατηρήσεών μας, ὅπερ εἰσὶ λίαν ἐνθαρρυντικὸν περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅστις μετὰ μικρὸν θὰ κληθῇ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν εὐχῶν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἰς ἐπιτέλεσιν μεγάλου ἔργου, καὶ ἂς ἀποστρέψωμεν τὸ πρόσωπον ἐκ τῶν ἀθλιότητων τῆς πολιτικῆς ἡμῶν σκηνῆς, ἧτις δὲν ἐμποιεῖ ἄλλο τι εἰμὶ ἀπογοήτευσιν καὶ ἀηδίαν, ἐν στιγμῇ κρισιμωτάτῃ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου.

Νέα λιμενικὰ σκάνδαλα.

Ὡς τὰ πλεονα τοπικὰ ζητήματα παρ' ἡμῖν, οὕτω καὶ τὸ ἡμέτερον λιμενικόν, διεξάγεται ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτως πρὸς τὸ φρόνημα τοῦ τόπου

καὶ δυστυχῶς ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐκπεφρασμένην γνώμην αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ λαὸς λέγει εὐφύως ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἀπόντα ἐκ τοῦ γάμου τοῦ· καὶ ὄντως δὲν ὑπάρχει εἴτε εἰς ἰδιώτην εἴτε εἰς κοινότητα μεγαλύτερον ἀτύχημα καὶ δουλουσὴν παρὰ νὰ διαρρηθίζονται ζυτικά αὐτῶν συμφέροντα κατὰ τὴν αὐθέκαστον θέλησιν ἄλλων, ἢ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις συμφερόντων ἀλλοτρίων.

Λυπούμεθα διότι εἰμεθα σήμερον ἠναγκασμένοι νὰ εἰπωμεν ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἐνέργεια τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως οὐ μόνον ἐστὶν ἀντικειμένη πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὸ φρόνημα τῶν τόπου, ἀλλὰ καὶ ὅτι παρὰ πᾶσι θεωρεῖται καὶ σκολιὰ καὶ ὑποπτος· οἱ γνωρίζοντες δὲ τὰ προηγούμενα τοῦ ζητήματος τούτου, τὰς ὁρέξεις καὶ τοὺς πειρασμοὺς οὓς ἐμβάλλει εἰς κακομαθημένους τινὰς, καὶ τινὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπολαθνοῦσας ἐνεργείας, ἀρχίζουσι νὰ πιστεύωσιν ὅτι τὸ σημαντικὸν ἔργον τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἐνεδρεύεται καὶ ὑπονομεύεται, καὶ ὅτι μετὰ πολλὰς περιστροφὰς τὸ λιμενικὸν χρέμα θὰ ἀναλωθῇ χωρὶς ν' ἀπολαύσωμεν τοῦ ποθητοῦ ἀποκτήματος.

Εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις νὰ παρακολουθῆται μετὰ συντόνου προσοχῆς τὴν πορείαν καὶ τὰς φάσεις τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, νὰ ἐξασφαλισθῇ δὲ τὸ ἔργον, δι' ἐνεργοῦ ἐνδιαφέροντος, κατὰ πάσης ὀφραῆς διαθέσεως· διότι, ὡς γνωστὸν τοῖς πᾶσι, τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἀφορᾷ εἰς δευτερεύοντα συμφέροντα τῆς πόλεως, ἀλλ' εἰς τὰ καιρία καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τύχην αὐτῆς. Ἡ πόλις ἡμῶν, λελογισμένως ἢ ἀφρόνως, (δὲν συζητεῖται τοῦτο πλέον σήμερον), ἀνέλαθεν ἐξ ἰδίων πόρων τὴν ἐπιχειρήσιν ἔργου σημαντικοῦ, ἀξίας 5 ἑκατομμυρίων φράγκ. ἀναμφισβητήτως δὲ ἀνώτερον καὶ τῶν ὑλικῶν αὐτῆς μέσων καὶ τῶν ἀναγκῶν· ἐὰν εἴθην εἰς τοὺς κινδύνους τοὺς ἐγκειμένους εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοιοῦτου ἐγχειρήματος, προστεθῶσι καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν ἐπιτηδείων καὶ οἱ τῆς διαχειρίσεως σκόπελοι, τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιχειροῦμεν θέλει ἀποθῆ αἰτία καταστροφῆς τοῦ τόπου. Οἱ κίνδυνοι οὗτοι προκύπτουσιν ἤδη καὶ δέον νὰ φέρωμεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ ἔργου, ἵνα μὴ ταφῇ ἡ πόλις ὑπὸ τὰ ἐρείπιά του.

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα συνεζητήθη παρ' ἡμῖν τόσον εὐρέως καὶ πρὸ τοσοῦτου χρόνου, ὥστε οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὴν κοπιώδη αὐτοῦ ἀνέλιξιν καὶ τὰ σκάνδαλα ἅτινα παρήγαγε μέχρι τοῦδε, ἵνα μάταιοπονήσωμεν εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ἐπειθυμίζομεν ἁπλῶς ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του ἐκέκτητο διαρκῶς πολλὰ προκλητικὰ θέλητρα καὶ διὰ τοῦτο πολλακίς ἐξηρέθισε τὰς ἀπολαυστικὰς διαθέσεις τῆς διοικητικῆς ἐρωτοτροπίας· ἀλλὰ τὸ δημόσιον φρόνημα τοῦ τόπου ζηλεύτοπον τοῦ τέκνου τοῦ τούτου καὶ διαφωτιζόμενον ἀποχρώντως ὑπὸ τῶν ἐχόντων καθῆκον νὰ παρακολουθῶσι κατὰ πόδα παρομοίας ὑποθέσεις, δίσωσεν οὐχὶ ἀπαξ κινουδνεύουσαν τὴν ἀγναίαν τοῦ ζητήματος· καὶ τοῦτο οὐχὶ ἄνευ κόπου, οὐχὶ ἄνευ πεισματώδους πάλης. Κατὰ τὴν τελευταίαν δ' αὐτοῦ φάσιν, μετὰ τὴν ἐγκώρησιν δηλονότι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου εἰς ἐργολάβον ἐταιρίαν, ὅ

ἐρεθισμός τῶν τόπων καὶ οἱ φόβοι τοῦ κατηνάσθησαν, τὸ μὲν, διότι διὰ τῆς πρὸς τὸν ἐργολάβον συμβάσεως τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἐπαρκῶς ἐξασφαλισθέντων, τὸ δὲ, διότι ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ταύτης καὶ ἡ κηδεμονία τοῦ ἔργου ἀνετέθησαν εἰς ἐπιτροπεῖαν ἐξ ἑσπετέρων συμπολιτῶν παρεχόντων πλείστα ὅσα ἐχέγγυα τιμίας καὶ ἀνελλιπούς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. Ἡ ἐπιτροπεῖα αὕτη ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς ἔργων μέχρι τῶν ὑστάτων ἔδειξε τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς ὅτι ἠνόητοι καὶ προέθετο νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολήν οὐ μόνον μετ' ἀκρας εὐθύτητος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ ζήλου ὃν καταβάλλει εἰς τὰ ἴδια· ἐν αὐτῇ δὲ τὸ μὲν περιλάλητον λιμενικὸν ἔργον εὖτε προστάτην τῶν συμφερόντων αὐτοῦ χαλκέντερον καὶ οἰκοδομητικὴν φειδωλὸν καὶ ἀγρυπνον, ἢ δὲ ἐργολάβος ἐταιρία ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου δίκαιον εὐθὺ καὶ εὐκρινῆ. Ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται ὅσο ἱκανοποιεῖ τὰς ἰδέας τοῦ τόπου καὶ ἀντεπεκρίνετο εἰς τοὺς πόθους αὐτοῦ, τόσο ἐξερθεῖζε τὸ πείσμα καὶ τὰς διαθέσεις τῶν ἀπεκλεισθέντων τοῦ νομῶνος τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ὅπερ κατώρθωσε γὰρ μὴ διέλθῃ καμπτόμενον ὑπὸ τὴν ἀψίδα τῆς ἐπιτηδεϊότητος, ἢν μετὰ τῆς προνοίας εἶχον ἀνεγείρει.

Δυστυχῶς ἐπ' ἐσχάτων εὐρέθη ὁ τρόπος τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς ἐπιτροπεῖας ταύτης καὶ ἀνεζωπηρήθη φαίνεται ἡ ἐλπίς ὅτι τὸ ἔργον θὰ μείνῃ ἐκθετον καὶ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἔργων προνοίας. Τὸ ἴπουργεῖον διέκρινε πρὸς τὴν ἐπιτροπεῖαν ἐπιζητημάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ἔργου, δὲν ἠθέλησεν ὡς τέλος νὰ κάμψῃ τὴν ἐαυτῆς θέλησιν καὶ τὰς ἰδέας τῶν γραφείων καὶ ἐξητήθη ἡ κεφαλὴ τῶν δύο μελῶν τῆς τῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Τὰ ἀμφισβητούμενα ζητήματα εἶχον συζητηθῆ ἐπ' ἀντιλήμμενός πρότερον δημοσίᾳ, τὸ δὲ κοινὸν εἶπε περὶ τῆς ἐπιτροπεῖας εἶχε ὑπὲρ αὐτῆς τὸ δίκαιον, διὰ τοῦτο ἡ διάστασις αὐτῆς ἐθεωρήθη πραξιόδημα κατὰ τοῦ ἔργου, καὶ πολλὴν ἐνέβαλεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κοινῆς ἀνησυχίας καὶ δυσπιστίας, ἀποδοθεῖσα οὐχί εἰς τὰ φανερά ἀλλ' εἰς ὑποκεκρυμμένα αἰτία.

Ὡς γνωστὸν, ἡ ἐπιτροπεῖα ἤϊεν τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς λιμενικοὺς ὑπαλλήλους, τὸ δὲ ὑπουργεῖον διώρισεν τοιοῦτους ἀνεπρόσδεως τῆς καὶ τοῦτο ἀνευ ἀνάγκης, διότι τοῦ ἔργου μὴ ἀρξάμενος εἰ ἐμμισθοὶ ὑπαλλήλοι ἦσαν περιττοί. Ἡ ἐπιτροπεῖα βαθέως συναισθανομένη ἀφ' ἑνὸς τὴν εὐθύνην ἣν ὑπέχει διὰ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ἔργου, δὲν ἠθέλη ν' ἀνεχθῆ ἀνθρώπους οὓς δὲν ἐγνώριζεν ὡς ὄργανα τῆς ἐνεργείας τῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐμπορομένη ὑπὸ πνεύματος ἀκρας φειδοῦς ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν χρημάτων, δὲν ἔσπερε νὰ καταστήσῃ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον πρυτανεῖον τοῦ ἴσχυοντος κόμματος. Ἐγένετο δὲ βουχός καὶ τρίτου παραπτώματος, διότι ὡς κέρβερος ἐπαγρύπνηεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ ταμεῖου τοῦτο. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀντικατάστασεως τῶν παρ' αὐτῆς διοριζομένων δύο μελῶν ἔθραυσε τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἀνθισταμένης ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ καταστήσῃ αὐτὴν μᾶλλον ἐνδοτικὴν καὶ πειθόνην.

Τὸ ζήτημα οὗτω τιθέμενον εἰς τὴν κρίσιν παντὸς συλλογίζομένου προβάλλει δύο αὐτοῦ ὄψεις, τὴν γενικὴν καὶ τὴν εἰδικήν. Καὶ ὑπὸ τὴν γενικὴν αὐτοῦ ἐποψίν ἐξετάζομενον παρίσταται ὡς οἰαζομένη ἐξάμβλωμα τῆς διοικητικῆς συγκεντρώσεως ἣτις διέπει ἡμᾶς· διότι ὄντως ἐστὶν τερατώδης ἡ ἀξίωσις τῆς κεντρικῆς διοικήσεως νὰ βυθίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ κατὰ τὰς θεωρίας τῶν γραφείων τῆς ἀντικείμενα τῆς τοπικῆς περιουσίας. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐκ τοῦ ὑστερήματός τῆς καὶ προεξοφλοῦσα τὸ μέλλον τῆς, ἀποφασίζει νὰ ἐξασφαλισθῆ διὰ τεχνικοῦ λιμένους· ἀλλὰ τὸ ἐπιχειρήμα πρέπει νὰ διευθύνῃ ἢ κεντρικῆ διοικήσεως ὡς ἀπόλυτος κύριος, μὴ καταβάλλουσα ἄλλο τι ὑπὲρ αὐτοῦ εἰμὴ πολλὴν πρόνοιαν καὶ ἐνδιαφέρον. Ἀλλ' ὁ τόπος αὐτὸς δὲν δικαιούται νὰ εἶπῃ ἐπὶ τέλει εἰς τὴν κεντρικὴν

ταύτην διοίκησιν, ἀρκετὰ ἐμισθοδότητα τὰ ὄργανά σου, εἰς ἃ οὐδὲν ἄλλο ὀφείλω ἢ πικρίας καὶ θλιβεράς ἀναμνήσεις· εἰς πολλοὺς κατέβαλε τὰ ἔξοδα πολυδαπάνων ἠπειρωτικῶν ταξιδίων ἵνα γίνωσκιν ὑδραυλικῶς ἀρκετὰ πλέον οὓς ἐγνώρισα, ἀφετέ με ἤδη νὰ διαθέσω τὸ χρῆμα μου κατὰ τὰ συμφερόντά μου καὶ νὰ ἐπιβλέψω εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν· διότι τέλος πάντων δὲν ἔχω καὶ πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ γραφεῖα σας τῶν δημοσίων ἔργων, διότι ἀκόμη εἰς τῶν βουλευτῶν μου τὰ ἔσπυρεν εἰς τὸν βόρβορον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς, ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου.

Καὶ ταῦτα μὲν ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποψίν, ὑπὸ δὲ τὴν εἰδικὴν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐνῶ τὸ σύστημα τῆς διοικητικῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων αὐτοῦ ὁρίων λειτουργοῦν καταθλίβει τὰ τοπικὰ συμφέροντα, παρεχθαιόν αὐτῶν τὰ καταπνίγει ἀνηλεῶς· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἢ συγκεντρώσεως παρεξέβη τῶν νομίμων ὁρίων, ὡς ἐν δύο προηγουμένοις σύλλοις καταδείξαμεν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτροπεῖας τοῦ προτείνειν τοὺς λιμενικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἀνδρῶν ἀναγράφεται ῥητῶς ἐν τῷ νόμῳ, προκύπτει ἐξ ὧν αὐτοῦ τῶν διατάξεων, ἢ δὲ μέχρι τοῦδε πρακτικῆ διὰ σειράς ἀδιακόπων πράξεων τὸ καθιέρωσεν. Ἡ ἀκρας ὄθεν τῆς ἀντιφώνιας τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν ἐπιτροπεῖαν ἔπρεπε νὰ ζητηθῆ διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου, διὰ τῶν περὶ εὐθύνης γενικῶν ἀξιωμάτων, διὰ τῆς λογικῆς, διὰ τῆς ἠθικῆς τέλος.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐπιρρίψωμεν τὴν ἐλαχίστην μομφὴν εἰς τοὺς διορισθέντας ἐν τῇ ἐπιτροπεῖᾳ ἀξιότιμους συμπολίτας· οὐδαμῶς πρόκειται περὶ τούτων, ἀλλὰ περὶ τῶν αἰτίων ἃ τινὰ προεκάλεσαν τὴν εἰς τὴν ἐπιτροπεῖαν εἰσοδόν των, ὧν οὗτοι εἰσὶν ἀμέτοχοι. Τούτους θὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν ἔργων, ὧν δὲν ἐπελήφθησαν εἰσέτι. Ὁρεῖλομεν ἀκόμη καὶ τὴν διασάφισιν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγάγομεν τὸν διορισμὸν κατατόμων τινῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων εἰς περὶ τῆς ἀναστάσεως ζητήματος, ὡς θέλουσι νὰ δείξωσιν οἱ τῶν γραφείων μεγαλοπράγμονες τὸν διορισμὸν τοῦτον θεωροῦμεν ὡς αἰτίαν συνεπειῶν σοβαρῶν καὶ πρόβασιν εἰς ὑποπτον ἀνάμειξιν.

Αὐποῦμεθα ὅτι οὐδὲ περὶ τοῦ κ. Νομάρχου ἡμῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν πολλὰ καλὰ· διότι ἡ ἐπιτροπεῖα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργεῖα του παρουσιάζει σκιὰς τινὰς ἀνεξηγήτους καὶ συνέβαλεν οὐκ ὀλίγον εἰς σχέδια ἀλλότρια. Ἐχομεν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5,148 πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἐγγράφου του, ὅπερ ἐνῶ ἀνακριβῶς ἐκτίθησι τὰ κατὰ τὸν διορισμὸν των γραμματέων τῆς ἐπιτροπεῖας, ἐπιρρίπτει καὶ μομφὴν πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς, καταγγέλλουσα αὐτὰ ὡς ἐμμένοντα εἰς τὰς ἰδέας των εἰς ἄλλων λόγων καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λιμενικοῦ ταμεῖου. Μόνον ἐξήγησιν τῆς τοιαύτης πρὸς ἀξίωμα πρόσωπα ἐνευλαβείας δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὴν ἀγνοίαν τοῦ κ. Νομάρχου περὶ τοῦ ποιῶ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπιτροπεῖαν συμπολιτῶν μας. Ἀλλ' εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ συκοφαντῶμεν τοὺς ἀγνώστους ἡμῖν;

Πολλὰ ὑπολείπονται νὰ εἴπωμεν ἀκόμη ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς νέαν φάσιν θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν ἐκείνῳ θὰ ὑπομνήσωμεν τινὰ καὶ πρὸς τὰ παλαιὰ καὶ πρὸς τὰ νέα μέλη τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς· ἐν γὰρ τῷ παρόντι εὐχόμεθα ὅπως ἐξεγερθῆ τὸ δημοσίον φρόνημα τοῦ τόπου καὶ ματαιώσῃ τὴν συσπειρωμένην κατὰ τοῦ λιμενικοῦ ἔργου συνωμοσίαν.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάτρας 25 Σεπτεμβρίου 1880.

Σταφίς. Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν ὑψωσιν τιμῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς σταφίδος, οὗτω δὲ αἱ τιμαὶ ἀπεκατεστάθησαν εἰς τὴν προηγουμένην βαθμίδα. Ταῦτο ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὸν κατόχων τὴν ἐπιφυλακτικὴν θέσιν, δι' ἣς δὲν στέλλεται ἀθρόον τὸ ποσὸν εἰς τοὺς τό-

πους τῆς καταναλώσεως. Τοῦτο βεβαίως συμβάλλει μέχρι τινὸς εἰς τὴν καλὴν θέσιν τοῦ εἴδους, οὐδὲν ἦττον ὅμως δέον ἢ τὰς αὐτῆς νὰ μὴ ἐνταθῆ ὑπὲρ τὸ δέον, διότι τότε τὸ ἐνταῦθα διαθέσιμον πρᾶγμα δυνατὸν νὰ χάσῃ τὴν πρὸς κατανάλωσιν εὐνοικωτέραν ἐποχὴν, ἣτις ἐστὶν, ὡς γνωστὸν, ἡ πρὸ τῶν χειροσυνγέννων χρονικῆ-περίοδος.

Ἡ ἀνωτέρω ὑψωσις ἀνήγαγε τὰς τιμὰς ὡς ἐξῆς: τάλ. 32—34 πρᾶγματος Κάμπου, Πύλου καὶ Μεσολογγίου, τάλ. δὲ 34—34 1/2 Γαργαλιάνου, Κορώνης καὶ Μεθώνης καὶ τάλ. 35—35 1/2 Φιλιππῶν καὶ Κυπαρισσίας. Ἐν τούτοις αἱ ἀφίξεις ἐνταῦθα εἰσὶν ὀλίγισται, διότι αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀγοραὶ διατελοῦσι ζωηραὶ, ὡς ἐκ τῆς ζήτησεως πρᾶγματος διὰ τὴν Γαλλίαν· τοῦτο δὲ ἐνέβαλε πολλὰς ἐλπίδας εἰς τοὺς κατόχους καὶ καθιστᾷ αὐτοὺς ἐπιφυλακτικούς.

Ἐν Πύργῳ πρᾶγμα μὲν ἀθροχον ἐπληρώθη τάλ. 33, βέβρεγμένον δὲ τάλ. 31—32. Εἰς Φιλιππῶν προσφορά 31 τάλ. ἀποκρούεται ἀπὸ τοὺς κατόχους· ἐν Καλάμαις δὲ ἡ τιμὴ περιστρέφεται εἰς τὰ 30—31 τάλ. Ἐν Αἰγίῳ δὲν ὑπάρχει πλέον πρᾶγμα διαθέσιμον.

Εἰς Πάτρας ζητοῦνται τάλ. 37—45 κατὰ ποιότητα, διὰ πρᾶγμα ἀποθηκῶν καὶ ἰδιαιτέρας ἐκλεκτὰς μερίδας, μετὰ τὰς τιμὰς δὲ ταύτας γίνονται ἀρκετὴ ἀγοραπωλησία. Πρᾶγμα Μεσολογγίου διατελεῖ περιζήτητον εἰς τάλ. 32 1/2.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπικρατεῖ ζήτησις τοῦ εἴδους διὰ τὰς ἐν Γαλλίᾳ ἀγορὰς, προσφέρεται δὲ διὰ μὲν τὸ βέβρεγμένον τάλ. 25, διὰ δὲ τὸ ἀθροχον τάλ. 30, ἀλλ' ἀνευ αὐστηρᾶς ἐξελέξεως τῆς ποιότητός του. Ἐν Ζακύνθῳ ἀγορὰ κατὰ τὸν δρ. 190 εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ, οἱ δὲ κάτοχοι ἰδιαιτέρων ἐκλεκτῶν μερίδων ἐπιμένουσιν εἰσέτι εἰς τὰς ἰδέας των.

Εἰς Ἀγγλίαν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπληθύνθη ὑψωσις ἐνὸς σελινίου διὰ τὰ ἐπαρχιακά, ἐξ ὧν προκύπτει πρᾶγμα Πύλου καὶ ἐσχάτων κοιλῶν καὶ ποιότητες διατελοῦσιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡμελημέναι ἐνεκα τῆς συσσωρεύσεως αὐτῶν, εὐκατὸν δὲ εἶναι νὰ εὐρεθῶσι καὶ ἄλλαι καταναλώτριά τούτων ἀγοραὶ.

Λέγεται ὅτι ἐκ Γαλλίας ἀφίκοντο ἐνταῦθα εἰδησεις ὑψώσεων· τὸ ἐφ' ἡμῖν ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἐπιβεβαιώσωμεν ἀκόμη. Αἱ γνωσταὶ τιμαὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Γαλλίας εἰσὶ φρ. 41—42 διὰ πρᾶγμα τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας καὶ φρ. 50 διὰ τὴν περὶσυνῆς· ἀλλὰ καὶ βλέψετε ὑψώσεως ὑπάρχουσιν, διότι ἡ Γαλλικὴ κυβερνήσις παραχωρεῖ ἤδη πλειοτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς ἐκ Κορινθιακῆς σταφίδος οἰνοποιίας ἐξ ἧς ἐλπίζεται πλειοτέρα ἐκτάσις εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος.

Ὀλίγιστα ὑπάρχουσι πρὸς φόρτωσιν καὶ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀτμόπλοια, οὐχ' ἦττον οἱ ναῦλοι μὴ ἐπισπευδομένων τῶν φορτώσεων, εἰσὶν εὐθυναί. Διὰ Λονδίνου ναῦλος σελ. 20 διὰ Αἰβερπουλ σελ. 12) 6.

Σιτηρά. Ἐπωλήθη κατ' αὐτὰς φορτίον Ταϊγανίου κοιλῶν 9,000 πρὸς λεπτά 40 1) 2) διαμετακόμισιν προεξοφλητικῶς. Προσεφέρθη δὲ καὶ ἕτερον Ἰσμαῖλου κοιλ. 4,000 λίτρ. 61 περίπου πρὸς 42 διαμετακόμισιν καὶ ἐπάνω κάτω εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἴσως πραγματοποιηθῆ ἡ πώλησις του. Αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς εἶναι πολὺ ἀνώτεραι τῶν γενομένων ἐνταῦθα πωλήσεων, εἰκάζεται δὲ ὅτι ὑψώσεως τιμῶν θὰ ἔχωμεν μετ' οὐ πολὺ ἐκτός ἂν εἰς τὰς πηγὰς αἱ τιμαὶ κλίνωσι καὶ ἐξακολουθήσουσι πολλὰι φορτώσεις.

Ἄρα βόσι τ. ἀν ὑπάρχουσι διότι ζήτησις δὲν ὑφίσταται.

Κριθή. Παλαιὰ, ποταμοῦ πρᾶγμα, 25. Νέον δὲ τῶν μερῶν μας 28—30 κατὰ ποιότητα καὶ τμηματικῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ προσέλευσις τῶν ἐπιστράτων κατ' αὐτὰς γίνεται προθυμώτερον ἐν-

καύθη. Πολλοί προσέρχονται καθ' ἐκάστην εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ δοκιζόμενοι κατατάσσονται.

— Ἡ ὑγεία τοῦ ἐνταῦθα στρατοῦ διατελεῖ λιανεύδραστος.

— Πρῶτος ἐκ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων προσήλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κληθεὶς ὁ κ. Ἰωάννης Τζερίδης νέος ἐκ τῶν καλλίστων καὶ διδάκτωρ τῶ νομικῶ.

— Παρατηροῦμεν μετὰ λύπης ὅτι οἱ συλλαμβανόμενοι ἐνταῦθα ἐπίστρατοι περιορίζονται πρὸς κινὸν καὶ μέχρι τῆς κατατάξεώς των, εἰς τὸ κρατητήριον τοῦ παρ' ἡμῖν στρατώνος τῆς χωροφυλακῆς, ὅπερ εἶναι ὑπόγειον ἀνήλιον κάθυρον, καὶ δυσώδες, ὡς κοινοὶ ἐγκληματίαι. Φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ καὶ ἐξευρεθῆ ἄλλος τις τόπος πρὸς περιορισμὸν τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὀλιγώτερον ἀθλιὸς καὶ ἐξευτελιστικὸς τὸσφ μάλλον καθ' ὅσον καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν κεῖται τὸ κρατητήριον τοῦτο καὶ οἱ ἐν αὐτῷ περιοριζόμενοι ἐκτίθενται εἰς τὰ ὄμματα τῶν διαβινόντων, ὅπερ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κακῶς ἐθίζει ἐν τῇ φιλοτιμίᾳ τοῦ νέου ἡμῶν στρατιώτου. Οἱ στρατεύσιμοι καίτοι ἀπειθοντες δὲν εἶναι ὄντα κακοποιῶ, διὰ νὰ κρατῶνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὡς κοινοὶ ἐγκληματίαι διὰ τοῦτο συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους νὰ προνοήσῃσι περὶ ἄλλου τρόπου περιορισμοῦ αὐτῶν, διότι ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐν ἧρώσει δὲν εἶναι ὁ καταλληλότερος. Σημειοῦμεν ἐν τούτοις ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλληφιν καὶ τὴν φρούρησιν τῶν ἐπιστράτων κακῶς προσφέρονται πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ περὶ τῆς ὁ λόγος κράτησις δὲν γίνεται πρὸς τιμωρίαν, ἀλλ' ὡς ἀστυνομικὴν μέτρον, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλου προγαροτέρου. Ἀλλ' ὅμως ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δεόν νὰ ἐξευρεθῆ ὅπως ὁποῦτε ἄλλο εὐπρεπέστερον.

— Ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρω άρθρῳ περὶ λιμενικῶν ἐπιπέται, τὸ ὑπουργεῖον ἀντικατέστησε τὰ δύο ἄλλα τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπείας τὰ ὑπ' αὐτῆς διοριζόμενα ἀπὸ ὁθὲν τῶν κκ. Ἀναστ. Μπουκαουρὶ καὶ Παναγιῶν Θεοφίλου, διορίσθησαν οἱ κκ. Ἰωάνν. Ἀντωνόπουλος καὶ Δ. Παναγιώτης.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας τελεσθῆσαν ἐπ' αἰσιῶν ἐν συγγενικῷ κύκλῳ δι' ἀραβῶνας τοῦ καλλιτοῦ δέου κ. Κωνστ. Σταμάτη ἐμπόρου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Δ. Πάπαγεωργίου νεανίδος χρηστικῆς καὶ ὑπὸ πολλῶν πεπροικισμένης ἡλικονεκτημάτων.

— Αἱ πορτοκαλαὶ τῆς πλατείας «Γεωργίου» ἀπέφερον καρποὺς, ἀλλ' ὡς παρατηροῦμεν τοῦτο γίνονται οἰτία τῆς καταστροφῆς των, διότι οἱ παιδες νύκτωρ θέλοντες ν' ἀποκόψωσι τοὺς καρποὺς ξεκαδίζουσι τὰ δένδρα εἰς τρόπον οἰκτρὸν, διὰ τοῦτο συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀποκοπὴν ὅλων τῶν καρπῶν, διὰ νὰ σώσωμεν τὰ δένδρα, ἀφοῦ δὲν θυγάμεθα νὰ ἔχωμεν τὸν ἐκ τὸν καρπὸν στρωλισμὸν.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δύο ἀχθοφόροι μεταφέροντες εἰς τὴν προκυμαίαν ἐν κιβώτιον πλήρες ἐνδουμάτων τοῦ ἐντεῦθεν ἀναχωροῦντος κ. Γ. Τσαγκοῦ ἐκκαθηγητοῦ, ἐγένοντο ἀφρακτοὶ αὐτοὶ καὶ τὸ κιβώτιον. Κατόπιν συνελλήφθησαν δύο ἐκ τῶν ἀχθοφόρων καὶ ἀπεστάλλθησαν τῷ κ. εἰσαγγελεῖ.

— Τὴν προχθὲς τετάρτην ὁ Δ. Μαρσάνης ἐπέτεθη κατὰ τοῦ Νικολ. Οἰκονομοπούλου ἐντὸς τοῦ καταστήματός του καὶ τὸν ἐτραυμάτισε.

— Εἰς τὸ χωρίον Καστρίτσι τῆς περιφερείας Πατρῶν μεταβάς πρό-τινων ἡμερῶν δικαστικὸς τις κλητῆρ πρὸς ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐδάρη ὑπὸ τινος χωρικοῦ, ὃν ἀφορα ἡ μετάβασις τοῦ κλητῆρος. Τοῦτο τὸ σημειοῦμεν διότι εἶναι ὀλιγὸν σπάνιον παρ' ἡμῖν καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς θέσιν Γάσι τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ Ἰωάνν. Οἰκονομόπουλος καὶ Πέτρος Τζουλόπουλος ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Κωνστ. Δάλιτα σανδαλοποιοῦ καὶ τοῦ Π. Κολυροπούλου στρατιώτου καὶ ἐτραυμάτισαν τὸν πρῶτον διὰ μαχαίρας. Θέλησασα ἡ ἐξ Ἀστυνομικῶν κλητῆρων περίπολος νὰ παρεμβῇ, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐξυβρίσθη ὑπὸ τῶν πρώτων καὶ

ἡπειλήθη ἐνόπλιος. Σκηπὴ συνήθη παρ' ἡμῖν.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ ἀστυνομία ἡμῶν ἀνεκάλυψεν ἐν τινι οἰκίῳ παρὰ τῷ ἐνταῦθα Νοσοκομείῳ τὴν Γερουφαλὴν Σ. Κούκα, κρυπτομένην ὑπὸ τῶν ἀπαγαγόντων καὶ κρατούντων αὐτὴν βία Κ. Πόθου καὶ Π. Μαντέλα ἢ Στελιοπούλου, οἵτινες συνελλήφθησαν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ Π. Ἀλεξανδρόπουλος συνέλαβε δύο Κεφαλῆνας, φέροντες ἐπ' ὤμων δύο σάκκουσ σταφιδοκαρποῦ ἀγνωστοῦ κυρίου. Ἡ σταφὶς κατεσχέθη καὶ οἱ κάτοχοι συνελλήφθησαν.

— Τὴν πρῶτην τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ Σπ. Χρ. Λαμπρόπουλος ἐτρέψισε δι' ὄξωσ ὀργάνου (χαρπίου) τὸν τοῖχον τῆς κατὰ τὴν συνοικίαν ἀΚόκαλι Γεφύρι οἰκίας τῆς Ἀγγλικῆς Τσατισπούλου καὶ εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ν' ἀπαγάγῃ τὴν θυγατέρα τῆς, ἀλλ' ἠννοήθη ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης ἧτις διὰ τῶν κρυγῶν τῆς συνείγχε τοὺς γείτονας καὶ ἐματαίωσε τὴν πρᾶξιν τοῦ εἰσβαλλόντος, ὅστις ἐτρέπη εἰς φυγὴν κατόπιν ὅμως συνελλήφθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖ.

Περὶ τῆς διὰ σταφίδος οἰνοποιίας.

ὑπὸ τοῦ Ἰωάνν. ΒΑΙΒΕΡΤΟΥ

Ἐφευρέτου καὶ εἰσηγητοῦ τῆς βιομηχανίας ταύτης ἐν Γαλλίᾳ.
Καὶ περὶ τῶν Ἀπριτίων μέτρων πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς καταναλώσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.
(συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων, νῦν δὲ καὶ τινα περὶ τοῦ χρώματος τοῦ σταφιδίτου οἴνου.

Οἱ κοινοὶ οἶνοι τῆς Γαλλίας οἱ καταναλισκόμενοι ἰδίως ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν τάξεων τῆς χώρας ταύτης εἶναι μέλανες ἢ ὑπομέλανες, ὅτε μὲν φυσικοὶ, ὅτε δὲ κεχρωματισμένοι δι' ἄλλων οἴνων, τῶν καλουμένων χρωματιστικῶν (vine teinturiers).

Καταστραφισθὲν ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας τῶν πηχέστιων ἀμπέλων τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας τῶν παραγούσων τοὺς λευκοὺς καὶ τοὺς μέλανας οἴνους, ἡ χώρα αὕτη κατέφυγεν ἰδίως εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἰσπανίαν πρὸς προμήθειαν τῶν χρωματιστικῶν οἴνων (ὡς τοιοῦτους προμηθεύεται καὶ τοὺς οἴνους τῆς Λευκάδος, τῆς Κύπρου, σήμερον δὲ καὶ τοὺς τῆς βορείου Εὐβοίας) εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πρὸς προμήθειαν τῶν σταφίδων, ἐξ ὧν παράγονται λευκοὶ οἶνοι. Καὶ οἱ μὲν λευκοὶ οἶνοι εἶνε εὐνοιοί, οἱ δὲ μέλανες δαπανηρότεροὶ ἀξίζαν δὲ ἡ ἀξία τούτων καθ' ὅσον τὸ χρῶμα των εἶναι βαθύτερον.

Ὁ ἐκ ξηρᾶς Κορινθιακῆς σταφίδος κατασκευαζόμενος οἶνος εἶναι ξανθοῦς, ὁ δὲ ἐκ νωπῆς, ὡς λέγεται, ῥοδόχρως εἶναι δὲ πεπεισμένος, ὅτι ἐὰν τὸ γλυκὸς αὐτῆς ὑποστῇ ἅπασαν τὴν ζύμωσιν αὐτοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν στεμφυλίων, ὁ παραχθησόμενος οἶνος ἔσται ὑπομέλας. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λυθῶσιν ὑπὸ ἐπιστήμονος οἰνοποιοῦ.

Ἡ παρατηρουμένη διαφορά τοῦ χρωματισμοῦ τῶν οἴνων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς νωπῆς σταφίδος προέχεται βεβαίως ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἡλίου ἀποξηράσεως τοῦ καρποῦ, τοῦ ὁποῦ αἱ χρωματιστικαὶ οὐσίαι ἀποσυντίθενται διὰ τῆς ἐπηρεῖας τοῦ φωτός. Ὅθεν ἵνα αὐταὶ διατηρῶνται, πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀποξηράσεως. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν πάντων τούτων ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου κυβερνητικὴ ἐνέργεια. Ἡ κυβερνήσις, ἔπρεπε, νομίζω νὰ δαπανᾷ κατ' ἔτος 40—50 χιλιάδας δραχμῶν χάριν τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος, δι' ἧς εἰσάγεται κατ' ἔτος εἰς τὴν χώραν ἄφθονον χρῆμα. Εἶναι δὲ συμφέρον ὑπὸ πολλὰς ἐσπέρας νὰ παραχωρηθῶσι προνόμια εἰς ξένους κεφαλαιούχους ἐπιστήμονας πρὸς ἕρυσιν ἐν τῷ τῷ τῆς παραγωγῆς τελείων οἰνοποιείων καὶ οἰνοπνευματοποιείων ὑποχρεωμένων νὰ χρησιμο-

ποιήσιν ὡς πρώτην ὕλην τὴν σταφίδα, ἧς ἡ αὐξάνουσα κατ' ἔτος παραγωγή, ἀν' διὰ τοιούτων μέσων δὲν εὐρῆ ταχέως ἐξόδευσιν, θὰ προκαλέσῃ κρίσιν δυναμένην νὰ καταστήσῃ προβληματικὴν τὴν συντήρησιν μυριάδων ἐργατῶν ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος. Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἀπαιτεῖ τὴν σύντηνον, τὴν δραστήριον καὶ τὴν εκεμμένην ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ τρίτον ἐλάττωμα τῆς σταφίδος πρὸς κατασκευὴν οἴνων εἶναι τῆς δυσχερείας, μεθ' ἧς μετατρέπεται εἰς οἰνόπνευμα ἅπασα ἡ ἐν τῷ καρπῷ τούτῳ ζάχαρις τὸ ἐλάττωμα δὲ τοῦτο δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τὰς σταφίδας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πλείστας τῶν σταφυλῶν τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν. Πᾶσαι σχεδὸν αἱ σταφυλαὶ τῶν χωρῶν τούτων ἐμπεριέχουσι πολλὴν ζάχαριν, ἧτις σπανίως μετατρέπεται ἅπασα εἰς οἰνόπνευμα κατὰ τὴν πρώτην ζύμωσιν. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν συνήθη ἐπὶ πολὺ μετὰ τὴν ἐναποθήκευσιν παράτασιν τῆς ζυμώσεως πολλῶν οἴνων μας, καὶ τὴν δυσχερείαν, μεθ' ἧς οὗτοι διατηροῦνται. Ἡ παράτασις αὕτη τῆς ζυμώσεως λέγεται βραδεία ζύμωσις (fermentation lente) καὶ προξενεῖ τὴν διαφθορὰν τῶν οἴνων.

Ὁ σταφιδίτης ὑφίσταται τὴν βραδείαν ζύμωσιν πλέον ἢ πᾶς ἄλλος οἶνος. Ὅθεν ὁ οἰνοποιὸς ἐνδιαφέρεται σπουδαίως νὰ γνωρίξῃ τὰ μέσα, δι' ὧν ἡ δευτέρα αὕτη ζύμωσις ἐδηγηθεῖ καὶ ἰδίως ἐκεῖνα δι' ὧν ἀναστέλλεται.

Ὁ σταφιδίτης ὅταν μετὰ τὴν πρώτην ζύμωσιν μεταγγισθῇ, εἶναι συνήθως θολός, διότι πολλὰ οὐσίαι γεώδεις ἢ κορμώδεις, εὐδαίην ἐνυπάρχουσαι ἐν τῷ τῷ τούτῳ, εἰσέρουσι μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ποτῷ. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ὁ οἶνος ἀφίσταται ἡσυχος ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ὅτε ἡ πυκνωτικὰ τρεῖς κατακάθεται. Ἀκολούθως μεταγγίζεται καὶ δευτέρον καὶ γίνεται χρῆσις τῶν πρὸς ὑγίασιν καὶ διατήρησιν αὐτοῦ μέσων, ἧτις τῆς θείωσης τῆς ἀπεράσεως (χολλαρίσματος) καὶ τῆς σειρώσεως (Soutirage, σελ. 172).

Ὁ ἐγκαίρως χρησιμοποιοῦν ταῦτα καὶ τινα ἄλλα μέσα σώζει τὸν τείνοντα νὰ διαφθῇ οἶνον τοῦ Πάντα δὲ τὰ μέσα ταῦτα ἐν τῷ ἀξιολόγῳ πονήματι τοῦ κ. ἐπιπέτου περιγράφονται λεπτομερῶς καὶ ἐν ἰδίοις κεφαλαίοις.

Τὰ τρία ταῦτα ἐλαττώματα τῆς κορινθιακῆς σταφίδος τὰ καλύοντα σπουδαίως τὴν ἐν μεγάλῳ ὡσφῷ χρῆσιν αὐτῆς πρὸς κατασκευὴν οἴνων εἶναι βεβαίως μεγάλα δυνατὸν ὅμως νὰ μετριασθῶσιν, ἀν' ὅχι νὰ ἐξλειφθῶσιν ὁλοσχερῶς, ἀν' ληφθῶσι τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἐπροτέναμεν. Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐν γένει καταναλώσεως τοῦ σταφιδόκαρποῦ, ἐκτὸς τῶν μέτρων τούτων, ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι καὶ ἕτερα δύο οὐχ ἥτιον σπουδαῖα. Καὶ τοῦ μὲν ἡ ἐφαρμογὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως, τοῦ δὲ ἐκ τῶν παραγωγῶν.

Τὸ πρῶτον τούτων συνιστάται εἰς τὸ νὰ καταρθῶθῃ ἡ κατάργησις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος εἰσαγωγικοῦ τέλους τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλων κρατῶν καταναλισκόντων τὸν ξηρὸν τοῦτον καρπὸν. Ἀπρὸ ἐτῶν ὀφείλομεν νὰ κατάβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλας βορείου χώρας ἢ χρῆσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ξηροῦ καρποῦ. Ἀλλοτε, πολλὰ περὶ τούτου ἐγένοντο, ἀλλ' ἐναυαγήσαν ἀπέναντι τῆς κοινῆς ἀδιαφορίας. Ἦναι δὲ νὰ προληθῇ ἡ ἐπιεκτεμένη χρῆσις, δὲν μᾶς μένει ἄλλη ἐλπίς παρὰ ἡ τελεία κατάργησις, ἡ τούλάχιστον ἡ ἐλάττωσις, τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τῆς Ἀγγλίας, διὰ νὰ αὐξήσῃ τοιοῦτοτρόπως ἡ κατανάλωσις, ὡς ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τοιαύτην προηγουμένην ἐλάττωσιν. Ἡ Ἀγγλία ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν κατάργησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους διαφόρων ἐπορευμάτων τῆς. Ἀν' ἡ κατάργησις γίνῃ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, οὐ γίνῃ ἐξ ἀνάγκης καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἐπικρατειῶν, παραγούσων ἴμοια εἶδη ἄλλὰ προτιμότερον εἶναι τοῦτο παρὰ ἡ ῥοδερὰ χρῆσις ἧτις μᾶς ἀπειλεῖ, καὶ ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῆς καταστρεφῆς τοῦ πλουσιωτέρου ἑλληνικοῦ εἰσοδή-

μάτος, θα μηδενίσῃ προσέτι και πᾶσαν κτηματικὴν ἀξίαν, και ἡ ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία θα καταστῆσῃ *Non valetur!* Τότε δὲ αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἔσονται φοβερώταται. Ἐπίσης πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσαι προσπάθεια πρὸς κατάργησιν, ἢ ἐλάττωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἐν τοῖς διαφόροις κράτεσι τῆς Γερμανίας, ὅπου ἡ σταφίς μας εἶναι εἰσποιημένη, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ὑπερμέτρων εἰσαγωγικῶν τελῶν ἢ καταναλώσεως τῆς εἶναι λίαν περιορισμένη.» Ταῦτα λέγει ὁ περὶ ταῦτα ἔμπειρότατος κ. Π. Χαλκιάπουλος ἐν τῷ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ πονήματι «Περὶ βελτιώσεως και ἐμφυχώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Γεωργίας» (σελ. 111).

Τὸ δεύτερον μέτρον, ὅπερ δεόν νὰ ληφθῇ πρὸς ὑποστήριξιν και ἀνάπτυξιν τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος, συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταναλώσῃσιν οἱ σταφιδοκαλιεργηταὶ τὸν κίνδυνον, ὅν διατρέχουσι, και κατὰ συνέπειαν νὰ ἐλαττώσῃσιν τὰς ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ καρποῦ συνήθως ὑπερέχουσας ἀπαιτήσεις των, οἷτινες κατὰ τὸ πλείστον ἔπιμυον αὐτοὺς σπουδαίως ἀρκούμενοι δὲ εἰς τὰς συνήθως προσφερομένας ἐπικερδεῖς τιμὰς νὰ μὴ βίβικινδυνεύουσι κρατοῦντες τὸν καρπὸν πρὸς ἐπιτυχίαν μεγαλειτέρων κερδῶν, δηλαδὴ ἐνὰ μὴ φανεύουσι τὴν ὄντινᾶ τὴν γεννώσαν τὰ χρυσᾶ ὄλα, ὡς ἐσχάτως ἔλεγεν ὁ ἀμπελοουργικὸς σύλλογος τῆς Καλιφορνίας παραινῶν τοὺς ἀμπελοურγούς τῆς χώρας ταύτης ὅτε ἕνεκα τῆς ἐν Γαλλίᾳ ζητήσεως ὑπερετιμήθῃσαν και οἱ οἶνοι αὐτῶν.

Και ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς σταφίδος και περὶ τῶν ἀληπεῶν μέτρων πρὸς ἐξάλειψιν τούτων και πρὸς ὑποστήριξιν τῆς καταναλώσεως τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Νῦν δὲ περαιῶν τὸν λόγον νομίζω καλὸν νὰ συστήσω τὸ πόνημα τοῦ κ. Ὀδιδέρτου εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ὡς ἔργον ἀξίον λόγου και δυνάμενον νὰ χρησιμεύῃ καλλίστα ὡς ἐγχειρίδιον οἴνοποιίας. Ἐν αὐτῷ ὁ ἀγνωστος θέλει εὖρει ἐν λεπτομερείᾳ περιγράφουμένης πάσας τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς κατασκευὴν και διατήρησιν τοῦ οἴνου, καθὼς και πολλὰ περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν στεμφύλων πρὸς παραγωγὴν οἴνοπνεύματος και ὄξους, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀνθρακικοῦ καλίου και τοῦ τρυγικοῦ ὀξεῖος και τῶν χαλκαυθένων και πρὸς λίπανσιν τῶν ζώων και τῆς γῆς. Ἄλλ' ὁ σπουδαιότερος λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον τοῦ κ. Ὀδιδέρτου χρῆζει τῆς ἡμετέρας ὑποστηρίξεως, εἶναι ὅτι πραγματεύεται περὶ τῆς χρήσεως τῆς κορινθιακῆς σταφίδος πρὸς κατασκευὴν οἴνων, ὅπερ εἶναι ζήτημα σπουδαίως ἐνδιαφέρον τὴν χώραν ἡμῶν. Δὲν ἀμφιβάλλω δὲ, ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις θα εὐδοκῆσῃ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν συγγραφεὰ εἰς τὰς περαιτέρω αὐτοῦ ἐνεργείας και ἐρεῖνας περὶ τῆς ἐκ κορινθιακῆς σταφίδος κατασκευῆς οἴνων, ἧτις εἶναι βιομηχανία ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθεῖσα και τὸ πρῶτον ἄμα ἐν Γαλλίᾳ εἰσαχθεῖσα.

Π. ΓΕΝΑΔΙΟΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (28 τρ. μηνός) τελεσθήσεται ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζυγοῦ μου

ΜΙΑΤ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ.

* Παρακαλοῦνται οἱ προαιρούμενοι ἐκ τῶν συγγενῶν και φίλων νὰ παρευρεθῶσι κατὰ τὴν ἱεροτελεστιαν ταύτην και ἐνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον.

Πάτριαι 26 7βρίου 1880.

Ἡ τεθλιμένη σύζυγος

ΑΣΠΑΣΙΑ Μ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ.

(Ἡ παρούσα θεωρεῖται και ὡς ἰδιαίτερα προσκλησις.)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Εἰς τὸ παρά τὴν πλατείαν «Γεωργίου» κερφονεῖον τοῦ κ. Δημ. Σφήκα προσελήφθη ἔμπειρος χαροπλάστης ὅστις δέχεται και ἐκτελεῖ παραγγελίας διαφόρων γλυκυσμάτων δι' εὐκοινοίας, ὑπόσχεται δὲ ἐντέλειαν ἐργασίας και ἀκριβείαν. Προσέτι παρασκευάζει και δίσκους κολλύθων διὰ μνημόσυνα κλπ.

Τὸ ἐν Πάτραις παράλιον ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1881, ὁ βουλόμενος νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὸ ἀπευθυνθήτω τῷ ἰδιοκτῆτῃ Νικολάῳ Θωμοπούλῳ.

Κατὰ τὴν συνοικίαν Ποντανάσσης και παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Τσάτσου ἤνοιξα ἐργαστήριον μαρμαρῶν ἐν ᾧ καταργάζομαι μάρμαρα Ἰταλίας διὰ κιμᾶ, κενσόλας, τραπέζας, πρὸ πάντων δὲ διὰ στρώσας οἰκοδομῶν, ἐξώστας και ἐστίας. Ὅσοι θὰ μὲ τιμῆσωσι διὰ τῶν παραγγελιῶν των θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐντελείας τῆς ἐργασίας, ἐκ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐκπληρώσεώς των ὄρων των συμφωνιῶν και τὴν μετριότητα των τιμῶν.

Ἰωάννης Πάτσος. (3)

Εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅτι ἰδρύσας ἐν Πάτραις μόνιμον ἐργαστήριον μαρμαρογλυφείου ἀναδέχομαι ἐπὶ μετρία τιμῇ τὰ ἐπόμενα ἔργα, ἐξεργαζόμενα καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης.

Τὴν κατασκευὴν παντοίων τάφων. Τὴν μεταφορὰν μνημείων ἐκ τῶν παλαιῶν εἰς τὸ νέον νεκροταφεῖον και τὴν ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Ἐργασίας μαρμαριῆς οἰκοδομῶν ἐν γένει, οἶον στήλας, ἐξώστας, κλιμακας, κρήνας, ἐστίας κλπ.

Κοσμήματα ἐκκλησιῶν και καταστημάτων.

Τὸ ἐργοστάσιόν μου εὐρίσκεται κατὰ τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη, εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦ κ. Μανιάκη, παρὰ τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Καλυβοκά.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΟΣ
μαρμαρογλύπτης.

Ὁ παρά τοις ἐν Πάτραις Πρωτοδικαῖς κλητῆρ Ἐμμ. Γεραλόπουλος εἰδοποιεῖ ὅτι

Κατασχεθέντων τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Θεοδ. Παπαθεοδωροπούλου κατοικοῦ Πατρῶν κληρονόμου τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός του Α. Παπαθεοδωροπούλου, ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος κ. Σπ. Σκλαβούου, και καθὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ 6612 πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑποθηκοφύλακος Πατρῶν, ὅτι ὁ Γεώργ. Γιαννόπουλος δικηγόρος και κάτοικος Πατρῶν εἶχεν ἐγγράψῃ ὑποθήκην πρῶτην ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων κτημάτων τοῦ ἀνω ὀφειλέτου και καλοῦνται οἱ κληρονόμοι του νὰ ἐμφανισθῶσι ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Π. Ἀργυριάδου, ἵνα προσάξωσι τοὺς τίτλους των κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ παρούσα δημοσιευθήτω δις διὰ τινος ἐφημερίδος.

ὁ κλητῆρ
Ἐμμ. Γεραλόπουλος.

Α Γ Ω Γ Η

Χαρλάμπους Κρητικῶ κατόικου Πατρῶν

Κ α τ ᾶ

Ἐπαμινῶνδα Κ. Γουγούση ἀγνώστου διαμονῆς.

Πρὸς τὸ Ἐμποροδικεῖον Πατρῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἐξέδοτο εἰς τὴν διαταγὴν μας τὸ ἀπὸ 18 Αὐγούστου τοῦ 1876 γραμματίον δι' οὗ ὑπεσχέθη νὰ πληρῶσῃ μετὰ μῆνας τέσσαρας (4) ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, δραχ. 607 εἰς ἀντιτίμον ἐμπο-

ρευμάτων πρὸς μεταπώλησιν και παρελθούσης τῆς προθεσμίας νόμιμον τόκον 12 0/0 ἐτησίως μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος εἶναι ἔμπορος και ἡ αἰτία ἐμπορικὴ.

Ἐπειδὴ τὸ κεφάλαιον και οἱ τόκοι τοῦ γραμματίου ἀνέρχονται μέχρι σήμερον εἰς δρα. 904,43 0/0. Διὰ ταῦτα καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου και ἐξαιτούμεθα.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ μᾶς πληρῶσῃ διὰ κεφάλαιον και τόκους μέχρι σήμερον δραχ. ἕνεκα κοσίας τέσσαρας και 44 0 0 ἐντόκως 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ν' ἀπαγγελλῆ κατ' αὐτοῦ προσωπικῆ κράτησις.

Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα και τέλη, και κηρυχθῇ προσωρινῆ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ ἐπιδότω νόμιμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ των ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐπαμινῶνδα Κ. Γουγούσην και δημοσιευθήτω διὰ μίας των ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων ὁ «Φορολογου-μενος».

Πάτριαι τὴν 12 7βρίου 1880.

ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Γ. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ.

Α Γ Ω Γ Η.

Ὀλιβιέρου και Κομούση κατοίκων Τριέστης.

Κ α τ ᾶ

Ἀνδρέου Εἰνου κατοίκου πρὶν Πατρῶν νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Πρὸς τὸ ἐν Πάτραις Ἐμποροδικεῖον.

Ὁ ἐναγόμενος κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον δι' ἐπιστολῆς του ἐκ Πατρῶν παρήγγειλεν ἡμᾶς ἵνα τῷ ἀποστείλωμεν ἐκ Τεργέστης εἰς Πάτρας διάφορα ἐμπορεύματα ἅτινα και τῷ ἐπιστείλαμεν ἀπὸ 18 Δελοῦ π. ἔ. μέχρι 15 Ἰανουαρίου ε. ε. διὰ τῶν ἀποστολῶν τῶν ἐπι-

1) Πέντε δέματα στούπλι καταρμυμένον	χιλιόγραμμα 285 ἀξίας	φιορ. 84,30
2) Τρία βαρέλια καταρμυμιον ἀξίας		» 66,00
3) Ἐκατὸν Μαστέλα ἀξίας		» 117,09
4) Δύο δέματα σχοινοῦ χιλιόγραμ.	170 ἀξίας	» 105,40
5) Δύο δέματα σχοινοῦ καταρμυμένου χιλιόγραμ.	189 ἀξίας	» 102,06
6) Ἐν δέμα σχοινοῦ Μερλίνα καταρμυμένου χιλιόγραμμα 50 ἀξίας		» 48,00
7) Ἐν δέμα σπάγου χιλιόγραμμα	22 ἀξίας	» 49,50

Ἦτσι ἐν ὄλῳ ἀξίας φιορινίων 572,90

Πρὸς δραχ. 2 και 50 0/0 ἕκαστον φιορινιον ἀξίας δραχμῶν 1432,16

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος δὲν μᾶς ἐπλήρωσε τὴν ἀξίαν αὐτῶν δέον νὰ ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς μετὰ των τῶν πρὸς 12 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου π. ἔ. μέχρι ἐξοφλήσεως και διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως, διότι και ἔμπορος ἦτο και ἐξ ἐμπορικῆς αἰτίας προέρχεται ἡ ἀπαίτησίς μας.

Και δι' ὅσα ἐν δέοντι

Καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης μας και

Ἐξαιτούμεθα.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος και διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως νὰ μᾶς πληρῶσῃ δραχ. χιλίας τετρακοσίας τριάκοντα δύο και λεπτὰ δέκα (1432. 10)00 ἐντόκως πρὸς 12 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου π. ἔ. μέχρι ἐξοφλήσεως. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα και τέλη και κηρυχθῇ ἡ ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεσθή.

Ἄ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω νόμιμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεὰ των ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς καταστάντα Ἀνδρέαν Εἰνον.

Πάτριαι 10 7βρίου 1880.

ὁ πληρεξ. δικηγόρος των ἐναγόντων
ΚΩΝΣΤ. Α. ΧΟΚΚΙΝΟΣ.